

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 7Sžo/11/2017  
Identifikačné číslo spisu: 2016200123  
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2016200123.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci navrhovateľky: I., bytom v H., B. č. XXXX/X, proti odporcovi: Mesto Piešťany, so sídlom v Piešťanoch, Námestie SNP č. 3, za účasti: E. P. - SPINNING CENTRUM PIEŠŤANY, s miestom podnikania v Piešťanoch, E.F.Scherera č. 4799/32, IČO: 407 509 57, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 15. januára 2016, Č. j.:/29242/2016, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 16. decembra 2016, č. k. 20Sp/4/2016-44, t a k t o

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 16. decembra 2016, č. k. 20Sp/4/2016-44, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) postupom podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporcu z 15. januára 2016, Č. j.:/29242/2016, ktorým návrh navrhovateľky na vydanie rozhodnutia podľa § 5 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) s výrokom špecifikovaným navrhovateľkou v rozsahu: „Mesto Piešťany ukladá prevádzkovateľovi Spinning centrum na Cintorínskej ulici č. 1 v Piešťanoch povinnosť zdržať sa obťažovania susedov nadmerným hlukom v súvislosti s prevádzkou Spinning centra, a to najmä hlukom z reprodukovanej hudby a výkrikov trénera počas tréningov alebo cvičenia v Spinning centre.“ zamietol.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že predpokladom poskytnutia ochrany podľa § 5 OZ rozhodnutím obce majúcom predbežný charakter nie je akýkoľvek tvrdý zásah do doterajšieho pokojného stavu (obyčajne nerušeného užívania nehnuteľnosti), ale existencia takého zásahu do

pokojného stavu, ktorý je zrejмый, teda určitým spôsobom evidentný, nepochybný, rozpoznateľný bez nutnosti jeho overovania sofistikovanejšími dôkaznými prostriedkami. Podstatou ochrany samotnej nie je riešenie právnych otázok týkajúcich sa oprávnenosti, či neoprávnenosti zásahu do pokojného stavu, ale výlučne otázok skutkových - existencie zásahu a spôsobu ochrany proti nemu. Uviedol, že v danom prípade nebolo sporným, že odporca pri rozhodovaní vychádzal okrem iného z Protokolu o meraní č. 9470/2014 Regionálneho úradu verejného zdravotníctva, podľa obsahu ktorého hlučnosť prevádzky spinning centra presiahla najvyššiu prípustnú hodnotu 50 dB iba pri meraní vo večerných hodinách, za špecifických podmienok - 1 krídlo okna otvorené, a v minimálnom rozsahu 0,3 resp. 0,9 dB. Správnosť týchto meraní nebola účastníkmi konania zásadným spôsobom spochybnená, pričom tu nie sú žiadne skutočnosti, aj s prihliadnutím na podmienky užívania stavby určené prevádzkovateľovi spinning centra rozhodnutím stavebného úradu z 2. marca 2015 (vo vzťahu k hlučnosti prevádzky najmä otváranie okien počas cvičenia vo večerných hodinách do Cintorínskej ulice iba na vetračku a zabezpečenie vetrania prevádzky aj klimatizáciou a oknami orientovanými do Bratislavskej ulice), na základe ktorých by bolo dôvodné sa domnievať, že podmienky, za ktorých bolo prekročenie prípustných hodnôt namerané, sú podmienkami pri prevádzke centra bežnými. V prospech tvrdení navrhovateľky v tomto smere neboli produkované žiadne relevantné dôkazy. Za takejto situácie má záver odporcu o nepreukázaní zrejmeho zásahu prevádzky spinning centra do pokojného stavu nadmernou hlučnosťou (v tejto súvislosti nie je dôvodná námietka navrhovateľky, že správny orgán otázku zásahu do pokojného stavu nezodpovedal) logické opodstatnenie. Naproti tomu takéto opodstatnenie nemá v prípade posudzovania zasahovania hluku produkovaného prevádzkou centra do domovej sféry navrhovateľky jej požiadavka na výkon ohľadky vnútorných priestorov prevádzkovej nehnuteľnosti. V rozpore s právnym názorom navrhovateľky za nedostatok ohľadky s vplyvom na zákonnosť rozhodnutia nemožno považovať ani prípadné obsahové nedostatky zápisnice o jej výkone, či neúčast' vlastníka nehnuteľnosti, ktorej užívateľom ako nájomca je účastník správneho konania a osoba zúčastnená ohľadky E. P..

Krajský súd dospel k záveru, že odporca vo veci vykonal dokazovanie v rozsahu zodpovedajúcom charakteru konania podľa § 5 OZ, vykonané dôkazy vyhodnotil logicky a prijaté závery zrozumiteľne a jasne vysvetlil v obsahu odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, pričom vo svojom postupe vo veci sa nedopustil procesných pochybení s negatívnym vplyvom na zákonnosť rozhodnutia. Nezistil naplnenie zákonných podmienok pre zrušenie preskúmaného rozhodnutia, ktoré podľa § 250q ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok) potvrdil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na skutočnosť, že v konaní úspešný odporca a zúčastnená osoba sa práva na ich náhradu voči navrhovateľke vzdali. Odporcovi a zúčastnenej osobe náhradu trov konania nepriznal.

## II.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie.

Namietala, že rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci z dôvodu, že správny orgán nevykonal nevyhnutné dôkazy na zistenie skutkového stavu. Uviedla, že správny orgán opätovne vec, ktorá je predmetom konania preskúmal len všeobecne, osvojujúc si jednostranne len subjektívne názory odporcu, nedostatočne sa vysporiadal s otázkou vplyvu hlučnosti na pokojný stav s prihliadnutím na hlučnosť križovatky v blízkosti prevádzky. Správny orgán konal v rozpore s § 3 ods. 1, 2 a 4, § 32 ods. 1, 2 a § 46 Správneho poriadku. Ohľadom zisťovania hlučnosti prevádzky nebolo vykonané od zrušenia rozhodnutia správneho orgánu žiadne meranie hluku, hoci táto otázka je pre toto konanie určujúca. Správny orgán po vrátení veci (konanie vedené na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 44Sp/9/2015; pozn. súdu) opätovne rezignoval na požiadavku presného, úplného a spoľahlivého zistenia skutkového stavu veci ku dňu vydania rozhodnutia a nezadovážil si v dostatočnom rozsahu podklady o skutkovom stave nevyhnutné pre rozhodnutie. Neobstojí názor správneho orgánu, že meranie hluku by bolo zložitým znaleckým dokazovaním. Predbežný charakter konania podľa § 5 OZ totiž nezabavuje správny orgán povinnosti vykonávať dokazovanie v takom rozsahu, aby si zaobstaral podklady umožňujúce mu bezprostredne posúdiť, či je skutočne naplnená skutková podstata zrejmeho

zásahu do pokojného stavu. Je v rozpore s účelom § 5 OZ, ak sa správny orgán odvoláva na skutkové závery, zistenia a rozhodnutia iných orgánov verejnej správy ohľadom hlučnosti prevádzky vydané v rámci stavebného konania a výkonu správneho dozoru a dohľadu z minulosti (1 rok a viac), teda na závery, ktoré nie sú k skutkovému stavu ku dňu vydania rozhodnutia časovo a vecne relevantné. Navyše správnym orgánom je poukazované na závery stavebného úradu a Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktoré sa vôbec nevysporiadávajú s vplyvom hlučnosti prevádzky na pokojný stav, s prihliadnutím na hlučnosť križovatky nachádzajúcej sa v blízkosti danej prevádzky, pričom nutnosť zaoberania sa touto otázkou vyplýva pre správny orgán priamo z rozsudku. Ani vyjadrenie úradu verejného zdravotníctva doručené správnomu orgánu dňa 22. januára 2015 z iniciatívy odporcu nemožno hodnotiť ako relevantný dôkaz, keďže napadnuté rozhodnutie bolo vydané až dňa 15. januára 2016. Tento dôkaz nebol navrhovateľke písomne predložený na vyjadrenie, čím bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania. Ďalej navrhovateľka uviedla, že za danej situácie zisťovanie hlučnosti meraním hluku by nemalo charakter zložitého znaleckého dokazovania. Správny orgán nemôže návrh zamietnuť len z dôvodu, že záver o hlučnosti nad mieru primeranú pomerom podľa § 127 OZ môže vo svojom rozhodnutí urobiť len súd. Správny orgán vo svojom rozhodnutí náležite nezodpovedal otázku, či došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, riadne a určitým spôsobom nevymedzil pokojný stav, neskúmal, do akej miery sa pokojný stav zásahom tretej osoby zmenil a nevykonal náležité, úplné a presné dokazovanie. Použitie § 5 OZ je užitočné a potrebné pri porušení povinností plynúcich zo susedských práv, vrátane tzv. imisií hlukom (§ 127 OZ), a to v prípadoch, keď existuje nebezpečenstvo opakovania zásahu, respektíve, keď zásah trvá. Vyššie uvedenú nezákonnosť neodstránil ani krajský súd, nestotožnila sa s tvrdením súdu, že navrhovateľka neprodukovala žiadne dôkazy, nakoľko má za to, že bola aktívna, dôkazy riadne označila. Tiež nie je zrejme, na základe akých právnych úvah dospel krajský súd k záveru, prečo bol záver správneho orgánu o nepreukázaní zrejmeho zásahu do pokojného stavu správny a dostatočný. Súd v podstate opomenul aj svoj vlastný záver vyslovený v predchádzajúcom rozsudku sp. zn. 44Sp/9/2015, keď predtým jednoznačne zdôraznil, že správny orgán sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s otázkou vplyvu hlučnosti na pokojný stav s prihliadnutím na hlučnosť križovatky nachádzajúcej sa v blízkosti tejto prevádzky. Za arbitrárny, neodôvodnený a svojvoľný navrhovateľka považovala záver krajského súdu o tom, že správnosť meraní podľa Protokolu č. 9470/2014 nebola zásadným spôsobom spochybnená, keďže v oprávnom prostriedku správnosť meraní spochybňovala, najmä absenciou časovej a vecnej súvislosti k stavu v čase vydania rozhodnutia a vplyvom hlučnosti križovatky.

V ďalšej časti podaného odvolania navrhovateľka poukazovala na nezákonnosť vykonania ohliadky (§ 34 ods. 1 a § 38 ods. 3 Správneho poriadku), čo činilo tento dôkaz ohliadkou neplatným a nulitným. Nezákonnosť predovšetkým videla v tom, že nebol umožnený prístup na celý predmet ohliadky, ale ohliadka sa konala len na ulici bez možnosti vstúpiť do nehnuteľnosti, kde sa nachádza prevádzkareň a zdroje nadmernej hlučnosti. Napriek tejto skutočnosti Zápisnica o ohliadke obsahuje konštatovanie o tom, že v objekte sa nachádza klimatizačná jednotka, ktorá sa tiež využíva. Za ďalší nedostatok ohliadky považovala skutočnosť, že na ňu nebol prizvaný vlastník nehnuteľnosti, čo je v rozpore s § 38 ods. 3 Správneho poriadku, zápisnica z nej neobsahuje výsledok ohliadky, chýba jej teda podstatná materiálna náležitosť. V tejto súvislosti navrhovateľka konštatovala, že krajský súd opomenul tú skutočnosť, že správny orgán má povinnosť rozhodovať výlučne na podklade dôkazov získaných zákonným spôsobom, t. j. na základe zákona, v jeho medziach, v rozsahu a spôsobom ustanoveným zákonom. V opačnom prípade, dôkaz nezískaný zákonným spôsobom potom prenáša svoju nezákonnosť aj na ďalšie dôkazy a celý proces dokazovania realizovaného v správnom konaní. Správny orgán rozhodol na základe dôkazu vykonaného v rozpore so zákonom, a preto informácie získané ohliadkou nemožno ako dôkaz v tomto konaní použiť, čo sa premieta do nedostatkov zistenia skutkového stavu a nerešpektovania zásady materiálnej pravdy.

Krajský súd tiež neodôvodnil, prečo považuje vytýkané nedostatky za formálne, respektíve v čom konkrétne je nelogickosť požiadavky na riadny výkon ohliadky stavby, ktorú nariadil správny orgán.

Záverom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a

vec mu vrátil na ďalšie konanie.

### III.

K odvolaniu sa vyjadril podaním zo 4. júla 2017 odporca považujúc rozsudok krajského súdu za vecne i právne správny, vychádzajúci z dostatočne zisteného skutkového stavu. Odporca konal pri zisťovaní skutkového stavu v dostatočnom rozsahu, konal v súčinnosti s príslušným stavebným úradom, a teda zisťoval skutkový stav aj v inom rozsahu než boli predložené návrhy účastníkov konania. Vychádzal tiež z výsledkov pôvodného merania hluku, nakoľko nie je orgánom príslušným na vykonanie akreditovaného merania a nedisponuje na to odborne spôsobilými osobami a ani certifikovanými meradlami. Poukázal na výsledky akreditovaného merania vykonaného príslušným orgánom - Regionálny úrad verejného zdravotníctva Trnava, a to aj na skutočnosť zrejmu z obsahu Protokolu č. 9470 RÚVZ Trnava, ktorou je vykonanie merania na hranici pozemku rodinného domu navrhovateľky, a teda už situovaním meracích prístrojov bol zohľadnený aj fakt susediacej križovatky v spojitosti s posudzovaním vplyvu hladiny hluku pozadia. Keďže obsahom protokolu sú akreditovanými metódami zistené odborné skutočnosti, tým sa krajský súd i odporca vysporiadali aj s hlučnosťou prostredia - tak pozadia, križovatky ako aj prevádzky. Odporca teda dostatočným spôsobom skúmal prípadný zásah do pokojného stavu v nadväznosti na skutkový stav ustálený aj rozhodnutím stavebného úradu v sídle kraja o podaniach navrhovateľky v súvisiacom stavebnom konaní, čím bol riadne a určitým spôsobom skúmaný pokojný stav a miera prípadných zásahov do pokojného stavu. Navrhovateľkou uvádzanú časovú a vecnú nesúvislosť podkladu rozhodnutia považoval za účelovú a subjektívnu, nakoľko už v odôvodnení pôvodného rozhodnutia odporcu z 5. januára 2015 je uvedené, že mu výsledky merania boli oboznámené objednávateľom merania tzv. krátkou cestou ešte pred vydaním rozhodnutia, hoci fotokópia príslušného protokolu bola odporcovi doručená až po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia. Odporca prihladal na protokol vypracovaný koncom decembra 2014 aj pri vydaní rozhodnutia z 15. januára 2016, keďže Správny poriadok neustanovuje žiadnu povinnosť neprihliadať na listinný dôkaz z titulu formálneho časového hľadiska vypracovania listiny a jej následného použitia v procese dokazovania. K tvrdeniu navrhovateľky, že odporca mal vykonať aj ďalšie dôkazy, napríklad výsluch svedkov, odporca uviedol, že navrhovateľka svedkov neoznačila ani len bezprostredne pred vydaním rozhodnutia, hoci tak mala možnosť urobiť do zápisnice dňa 13. januára 2016 o úkonoch súvisiacich s nazeraním do spisu, keďže účastníkom konania bolo umožnené vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie pred jeho vydaním. Navrhovateľkou požadované znalecké dokazovanie považoval odporca za rozporné s § 5 OZ, nakoľko zrejmosť do pokojného stavu nie je verifikovateľná inými jednoduchšími objektívnymi postupmi, a teda znalecké dokazovanie by prináležalo aplikovaniu § 127 OZ v kontradiktórnom konaní. K namietanej nezákonnosti ohliadky odporca uviedol, že táto bola vykonaná riadnym spôsobom, formou štátneho stavebného dohľadu na základe súčinnosti príslušného stavebného úradu. Zistenia príslušného stavebného úradu, ako výsledok ohliadky, tvoria obsahové náležitosti zápisnice o ohliadke. Prítomnosť vlastníka nepovažoval správny orgán za nevyhnutnú, nakoľko priamym užívateľom prevádzky, je nájomca. Tiež neprítomnosť v interiéri prevádzky počas ohliadky nebola nevyhnutná, nakoľko aj protokolárne akreditované meranie hladiny hluku produkovaného prevádzkou sa uskutočnilo príslušným orgánom na hranici pozemku rodinného domu navrhovateľky a nie v interiéri prevádzky. Z obsahu protokolu je zrejmé, že predmetom bolo meranie hluku vo vonkajšom prostredí a nie v interiéri nájomcu. Miestom ohliadky bol teda vonkajší priestor súvisiaci s prevádzkou nájomcu a nehnuteľnosťou navrhovateľky, čo správny orgán ako neakreditovaný orgán nemal dôvod objektívne spochybníť, nakoľko by tak bolo možné konať len prostredníctvom osôb odborne spôsobilých a na základe znaleckého dokazovania.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil.

### IV.

K odvolaniu sa vyjadrila podaním zo 17. júla 2017 zúčastnená osoba, stotožňujúc sa s vydaným rozsudkom tak po stránke právnej ako aj vecnej. Krajský súd riadne zistil skutkový stav, tento správne právne posúdil, vydal rozhodnutie v súlade so svojimi kompetenciami a právnymi predpismi, vykonal

všetky potrebné dôkazy za účelom zistenia skutkového stavu v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci samej, pričom svoje rozhodnutie tiež riadne a rozsiahlo odôvodnil. Námietky navrhovateľky uvádzané v odvolaní považovala za nedôvodné a neopodstatnené.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.  
V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľky (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 250l ods. 2 OSP, § 492 ods. 1, 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a s § 492 ods. 1, 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Podľa § 492 ods. 1 a 2 SSP, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

(2) Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 250l ods. 1 a 2 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

(2) Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 244 ods. 1 a 2 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

(2) V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 250i ods. 1 a 3 OSP, pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

(3) Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 5 OZ, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Podľa § 22 ods. 1 - 3 Správneho poriadku, o ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

(2) Zo zápisnice musí byť najmä zrejmé, kto, kde a kedy konanie uskutočňoval, predmet konania, ktoré osoby sa na ňom zúčastnili, ako konanie prebiehalo, aké návrhy boli podané a aké opatrenia sa prijali; v

zápisnici o hlasovaní sa uvedie aj výrok rozhodnutia a výsledok hlasovania.

(3) Zápisnicu podpisujú po prečítaní všetky osoby, ktoré sa na konaní zúčastnili, a zamestnanec (člen) správneho orgánu uskutočňujúceho konanie, zápisnicu o hlasovaní všetci prítomní členovia správneho orgánu. Odopretie podpisu, dôvody tohto odopretia a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenajú.

Podľa § 38 ods. 3 Správneho poriadku, na miestnu ohliadku správny orgán prizve účastníka konania a toho, kto je oprávnený predmetom ohliadky nakladať.

Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že správne konanie bolo začaté na základe návrhu navrhovateľky zo 6. novembra 2014, v zmysle ktorého sa táto domáhala vydania rozhodnutia proti zásahu do pokojného stavu v znení cit. „Mesto Piešťany ukladá prevádzkovateľovi prevádzky Spinning centrum na Cintorínskej ulici č. 1 v Piešťanoch povinnosť zdržať sa obťažovania susedov nadmerným hlukom v súvislosti s prevádzkou Spinning centra, a to najmä hlukom z reprodukovanej hudby a výkrikov trénera počas tréningov alebo cvičenia v Spinning centre.“

Odporca rozhodnutím z 5. januára 2015, Č. j.: RP/27939/2014/2015 návrh navrhovateľky na vydanie rozhodnutia podľa § 5 OZ zamietol a konanie zastavil. Na základe opravného prostriedku Krajský súd v Trnave rozsudkom z 28. septembra 2015, č. k. 44Sp/9/2015-83 postupom podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ OSP rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. K zrušeniu rozhodnutia došiel Krajský súd v Trnave potom, čo mal preukázané, že cit.: „(...) postup odporcu bol v rozpore s ust. § 21 ods. 2, kedy bolo povinnosťou správneho orgánu v rámci rešpektovania zásady rovnosti účastníkov pred správnym orgánom prizvať na výsluch aj navrhovateľku, oboznámiť ju s vyjadreniami p. E. P., ako aj s výsledkami ohliadky vykonanej Regionálnym úradom verejného zdravotníctva. Tým, že odporca tento postup porušil, porušil zároveň aj článok 46 Ústavy SR, ktorý zabezpečuje každému občanovi SR právo na súdnu a inú právnu ochranu. Zo strany odporcu teda došlo k takej procesnej vade, ktorá mala za následok odňatie možnosti účastníka správneho konania vyjadrovať sa k jednotlivým dôkazom vykonaným v správnom konaní, teda navrhovateľke bola odňatá možnosť konať pred správnym orgánom, čo je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p.. Okrem toho krajský súd konštatuje, že rozhodnutie odporcu je príliš všeobecné, bez dostatočného zistenia skutkového stavu, pretože odporca sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s otázkou vplyvu hlučnosti prevádzky na pokojný stav, s prihliadnutím na hlučnosť križovatky nachádzajúcej sa v blízkosti tejto prevádzky. Odporca sa uspokojil len s tvrdením, že hlučnosť prevádzky spinning centra znásobuje skutočnosť, že v blízkosti tejto prevádzky sa nachádza frekventovaná križovatka, bez akýchkoľvek konkrétnych argumentov odôvodňujúcich tento záver. V rozhodnutí chýba odôvodnenie, kedy boli uskutočnené merania hlučnosti prevádzky spinning centra, teda či v čase, keď bola zvýšená prevádzka vozidiel v danej križovatke, alebo v čase, keď bola dopravná situácia pokojná. Rovnako nie je dôvodný ani argument odporcu, že v blízkosti prevádzky sa nachádza viacero obytných domov, z ktorých sa občania na hlučnosť prevádzky nestážujú, keď v spisovom materiáli sa nachádza sťažnosť na spinning centrum, na ul. Cintorínskej č. 1 zo dňa 19.06.2009, pričom k tejto sťažnosti sú pripojené mená a priezviská viacerých osôb s ich podpismi, ktoré preukazujú, že aj ďalší občania sa na hluk tejto prevádzky sťažovali už v minulosti. V danom smere teda argument odporcu, že ide o subjektívne vnímanie hluku zo strany navrhovateľky je neobjektívny a vychádza len z subjektívneho tvrdenia odporcu. Vyššie uvedené dôvody znamenajú, že zo strany odporcu došlo k nedostatočnému zisteniu skutkového stavu, resp. k jednostrannému vyhodnoteniu dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli zo strany odporcu, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. (...)“.

Na základe uvedeného odporca opätovne prejednal návrh navrhovateľky a vydal tu preskúmané rozhodnutie z 15. januára 2016, Č. j.:/29242/2016, ktorým návrh navrhovateľky na vydanie rozhodnutia podľa § 5 OZ s výrokom špecifikovaným navrhovateľkou v rozsahu: „Mesto Piešťany ukladá prevádzkovateľovi Spinning centrum na Cintorínskej ulici č. 1 v Piešťanoch povinnosť zdržať sa obťažovania susedov nadmerným hlukom v súvislosti s prevádzkou Spinning centra, a to najmä hlukom

z reprodukovanej hudby a výkrikov trénera počas tréningov alebo cvičenia v Spinning centre.“ zamietol.

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania bolo vyššie uvedené rozhodnutie z 15. januára 2016, Č. j.:/29242/2016, ktorým odporca rozhodol podľa § 5 OZ.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 v spojení s § 492 ods. 1, 2 SSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje a zároveň na zdôraznenie záverov, ktoré si osvojil, uvádza nasledovné:

Konanie podľa § 5 OZ prebieha podľa režimu Správneho poriadku. Ide o ochranu proti tomu, kto právo poruší (porušuje) alebo ohrozí (ohrozuje), pričom takúto ochranu poskytuje obec. Konanie podľa tohto ustanovenia je konaním, v rámci ktorého sa zabezpečuje predbežná ochrana len v súvislosti s konkrétnym zrejším zásahom do pokojného stavu. Ide o ochranu doterajšieho stavu bez toho, aby obec skúmala, či ten, kto zasiahol do pokojného stavu, je na to oprávnený, alebo nie. Úlohou správneho orgánu je urýchlené poskytnutie ochrany pred zrejším zásahom do posledného pokojného faktického stavu a zabezpečiť poriadok a klud. Obec pri rozhodovaní podľa § 5 OZ vychádza z posledného pokojného stavu, ktorý predchádzal zrejmemu zásahu. Zmysel tejto ochrany, ktorú poskytuje obec spočíva v tom, že ide o predbežnú ochranu pokojného stavu, ktorú urýchlene poskytuje najbližší kompetentný orgán. Obec pri poskytovaní ochrany podľa § 5 OZ nie je oprávnená skúmať právo, právny stav ani právne vzťahy, keďže ide len o faktický pokojný stav a zásah doň. O právnom stave potom rozhoduje súd (napríklad v civilnom sporovom konaní). Ak súd rozhodne v civilnom procese vo veci samej, rozhodnutie obce už stráca účinnosť a právne vzťahy medzi stranami sporu sú upravené rozhodnutím súdu, keďže takéto rozhodnutie má väčšiu právnu silu ako rozhodnutie obce.

Predpokladom pre postup podľa § 5 OZ zároveň nie je riešenie dlhodobých susedských sporov, ale riešenie pokojného stavu, ktorý sa tu vytvoril a nerušene trval počas takej dlhej doby, ktorú možno považovať za stav pokojný. Vyžaduje sa určitá stálosť, t.j. stav, ktorý sa dotknutými osobami mlčky alebo výslovne akceptoval. O zásah do pokojného stavu pôjde v tom prípade, keď do neho bude zasiahnuté náhlym svojpomocným konaním (Segeč, M.: Rozhodovanie správnych súdov vo veciach obchodného a občianskeho práva; Justičná revue, 65, 2013, č. 8-9, s. 1098 - 1111).

Najvyšší súd ďalej uvádza, že na aplikáciu § 5 OZ nepostačuje akýkoľvek zásah do pokojného stavu. Obec teda neposkytuje ochranu akémukoľvek porušeniu či ohrozeniu práva, ale iba takému, ktoré nastalo tým, že sa bez právneho dôvodu zasiahlo do doterajšieho pokojného stavu, ktorý bol pred zásahom, pričom musí ísť o zásah zrejмый, teda objektívne bez ďalšieho dokazovania určiteľný, respektíve poznateľný. Zrejmosť zásahu je potom pojmovým znakom ochrany podľa § 5 OZ.

Prostredníctvom § 5 OZ nemožno riešiť ani susedské spory v ich merite a nemôžu sa v ňom ukladať účastníkom konkrétne práva či povinnosti v súvislosti s riešením susedských sporov.

Najvyšší súd poukazuje na to, že zúčastnená osoba E. P. - SPINNING CENTRUM PIEŠŤANY získal počnúc 1. októbrom 2008 oprávnenie na prevádzkovanie živnosti - Prevádzkovanie športových zariadení - Spinning program. Prevádzka sa nachádza v Piešťanoch, na ulici Cintorínska č. 2734/1. Len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že prevádzkovateľ má od 16. apríla 2018 do 16. októbra 2018 pozastavenú činnosť.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplýva, že navrhovateľka sa už v roku 2009 obrátila so sťažnosťou na Mesto Piešťany ohľadom prevádzky zúčastnenej osoby. Žiadala vyriešenie otázky parkovania ako aj šírenia hluku z predmetnej prevádzky. Tiež v roku 2010 sa obrátila na Mesto Piešťany s opakovanou sťažnosťou založenou na tých istých skutočnostiach, ako pôvodná sťažnosť. Na uvedenú

opakovanú sťažnosť odpovedalo mesto listom zo 4. marca 2010, v ktorom (okrem iného) skonštatovalo, že opatrenie na zníženie hlasitosti nie je možné preveriť bežnými prostriedkami, pričom kontrolu vykoná Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Trnave. Z následne vykonanej kontroly (List z 19. apríla 2010, číslo RÚVZ/2010/00961) vyplynulo minimálne prekročenie najvyššej prípustnej hodnoty (50dB), a to v dňoch utorok a štvrtok. Rovnako dňa 18. mája 2010 navrhovateľka urobila oznámenie o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, o čom svedčí Potvrdenie Obvodného oddelenia Policajného zboru Piešťany z 18. mája 2010, číslo DU-1020/PN-2010, založené v administratívnom spise odporcu. Z obsahu administratívneho spisu ďalej vyplýva, že navrhovateľka sa na Mesto Piešťany obrátila ďalšími sťažnosťami z 10. augusta 2014 a z 8. septembra 2014 namietajúc hlučnosť predmetnej prevádzky. Z rovnakého dôvodu tiež navrhovateľka podaním doručeným Okresnému úradu Piešťany, Odbor všeobecnej vnútornej správy dňa 6. novembra 2014 urobila oznámenie o podozrení zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a v ten istý deň podala návrh na vydanie rozhodnutia podľa § 5 OZ.

Najvyšší súd uvádza, že pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá OSP). Preto súd v správnom súdnom konaní dokazovanie v zásade nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta druhá OSP).

Najvyšší súd mal preukázané, že návrh navrhovateľky na vydanie rozhodnutia podľa § 5 OZ v rozhodnom období, t. j. ku dňu jeho podania (6. november 2014) dôvodný nebol, čo bolo zodpovedajúcim spôsobom preukázané t. č. relevantným Protokolom o meraní z 11. decembra 2014, číslo 9470/2014, vyhotoveným Regionálnym úradom verejného zdravotníctva so sídlom v Trnave, Odbor objektivizácie a hodnotenia faktorov prostredia. Uvedeným meraním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že hlučnosť prevádzky spinning centra presiahla najvyššiu prípustnú hodnotu 50 dB iba pri meraní vo večerných hodinách, za špecifických podmienok - 1 krídlo okna otvorené, a v minimálnom rozsahu

0,3, respektíve 0,9 dB, pričom správnosť a objektívnosť týchto meraní nebola účastníkmi konania a predovšetkým zo strany navrhovateľky zásadným spôsobom spochybnená. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v čase podania návrhu nedošlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu. Rovnako najvyšší súd poukazuje na t. č. právoplatné rozhodnutie Mesta Piešťany z 2. marca 2015, č. j. 00320/22/2/2015-BB, ktorým bola povolená zmena účelu užívania rodinného domu na „Prevádzka Spinning centra“ s tým, že v súvislosti s jeho prevádzkou a najmä Regionálnym úradom verejného zdravotníctva zistených skutočností (Protokol o meraní z 11. decembra 2014, číslo 9470/2014), bola pre užívanie stavby určená podmienka, že v referenčnom časovom intervale - večer (od 18:00 do 22:00 hod.) počas cvičenia otvárať okná orientované do Cintorínskej ulice len na vetračku a zabezpečiť vetranie prevádzky aj iným spôsobom - klimatizáciou a oknami orientovanými do Bratislavskej ulice. Len pre úplnosť najvyšší súd podotýka, že dodržiavanie tejto podmienky prevádzkovateľom Spinning centra bolo tiež konštatované v rámci výkonu štátneho stavebného dohľadu (Zápisnica z ohliadky vykonanej na mieste z 8. januára 2016). Najvyšší súd tiež nepovažoval za potrebné opakované vykonanie merania v štádiu pred vydaním tu preskúvaného rozhodnutia, nakoľko relevantnou okolnosťou bolo preukázanie zrejmej zásahu do pokojného stavu v čase podania návrhu na vydanie rozhodnutia podľa § 5 OZ, čo však (ako vyplýva už z vyššie uvedeného) nebolo preukázané.

Rovnako najvyšší súd vyhodnotil námietku navrhovateľky týkajúcu sa nezákonnosti vykonanej ohliadky za nedôvodnú. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že cieľom ohliadky je, aby si správny orgán vnímaním určitého predmetu, respektíve jeho vonkajšej vlastnosti urobil priamy poznatok o dôležitej skutočnosti, ktorá je podkladom pre rozhodnutie. V danej veci bolo predmetom ohliadky predovšetkým preukázanie opodstatnenosti tvrdenia navrhovateľky vo veci jej návrhu na vydanie rozhodnutia podľa § 5 OZ, ktorým sa navrhovateľka domáhala riešenia hlučnosti v prevádzke - E. - SPINNING CENTRUM PIEŠŤANY, nachádzajúcej sa v Piešťanoch, na ulici Cintorínska č. 2734/1. Už z povahy samotného sporu a dôvodov, ktoré viedli navrhovateľku k podaniu návrhu na vydanie rozhodnutia podľa § 5 OZ vyplýva, že nebolo prísne nutné, aby sa ohliadka uskutočnila aj vo vnútorných priestoroch prevádzky, keďže v danej veci sa riešil (podľa navrhovateľky - negatívny) vplyv predmetnej prevádzky spočívajúci v

šíření hluku zasahujícího až do jej sùkromia. Relevantnými boli teda samotné vplyvy prevádzky vo vonkajšom priestore a zasahujúce, respektíve dosahujúce svojím vplyvom až rodinný dom navrhovateľky. Navyše aj samotné protokolárne akreditované meranie hladiny hluku produkovaného prevádzkou sa uskutočnilo príslušným orgánom na hranici pozemku rodinného domu navrhovateľky, a nie v interiéri prevádzky nájomcu (zúčastnenej osoby).

Taktiež aj podľa najvyššieho súdu nebolo potrebné zo strany odporcu prizvať k výkonu ohliadky aj vlastníka nehnuteľnosti. Na účely § 38 ods. 3 Správneho poriadku pôjde predovšetkým o osoby, ktoré sú oprávnené nakladať s predmetom ohliadky, a to nielen na základe vlastníckeho vzťahu k predmetu ohliadky, ale aj z iného titulu oprávňujúceho určitým spôsobom nakladať s predmetom ohliadky (napríklad nájomca, čo je práve uvedený prípad).

Rovnako neobstojí poukaz navrhovateľky na absenciu náležitosti zápisnice z ohliadky spočívajúcej v tom, že táto neobsahuje výsledok ohliadky, čím jej teda chýba podstatná materiálna náležitosť. Najvyšší súd uvádza, že o ohliadke správny orgán správne spísal zápisnicu (§ 22 Správneho poriadku), v ktorej aj podrobne uviedol aké skutočnosti mali byť jej výkonom zistené - predmet realizovanej ohliadky, ďalej sú v nej zachytené vyjadrenia účastníkov. Vzhľadom na to, že predmetom ohliadky bolo aj vykonanie štátneho stavebného dohľadu, zápisnica obsahovala aj vyjadrenie príslušného stavebného úradu. Záverom bolo v zápisnici konštatované, že po zvážení všetkých skutočností vydá správny orgán rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Zároveň správny orgán účastníkov upovedomil o možnosti vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Zápisnica z ohliadky bola účastníkmi podpísaná. Vzhľadom na takto zistené najvyšší súd má za to, že realizovaná ohliadka prebehla v súlade so zákonom ako aj samotný výstup z nej v podobe spísanej zápisnice bol v súlade so zákonom.

Záverom najvyšší súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že pokiaľ sa zmenia pomery, navrhovateľke nič nebráni opätovne sa obrátiť na Mesto Piešťany so svojím návrhom na vydanie rozhodnutia podľa § 5 OZ; prípadne ak sa jedná o dlhšie trvajúci susedský spor, nie je vylúčená ani možnosť obrátiť sa žalobou priamo na súd (§ 127 OZ).

Najvyšší súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, ktorý konštatoval, že rozhodnutie odporcu bolo vydané v súlade so zákonom. Odvolacie dôvody navrhovateľky neboli spôsobilé spochybníť takto ustálený právny záver krajského súdu, s ktorým sa najvyšší súd stotožnil v celom rozsahu a preto najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že navrhovateľke v dôvodu jej neúspechu v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov konania, a odporcovi a zúčastnenej osobe preto, lebo im zo zákona náhrada trov konania neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.